

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318011888
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318011888.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného N. H., pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 29. januára 2020, č. k. 31T/182/2018-116, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. augusta 2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného N. H. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta z 29. januára 2020, č. k. 31T/182/2018-116, bol obžalovaný N. H. (ďalej len obžalovaný) uznaný za vinného z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 20.04.2018 v čase okolo 13.00 hod. v D. na ulici Komenského prechovával u seba pre vlastnú potrebu v papierovej skladačke biely kryštalický materiál s hmotnosťou 281 mg, obsahujúci metamfetamín s priemernou koncentráciou 43,4 % hmotnostného, čo predstavuje 2 obvyklé jednorazové dávky drogy, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd ho za to odsúdil podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písmeno l), § 37 písmeno h), písmeno m), § 38 odsek 4, § 41 odsek 1, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 2 (dva) mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň okresný súd podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nitra sp. zn. 0T/37/2018 z 1. mája 2018, právoplatný 1. mája 2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku skonštatoval, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, preto vykonal dokazovanie len čo do výroku o treste. Následne okresný súd v odôvodnení zrekapituloval výsledky dokazovania.

Samotný výrok o treste okresný súd odôvodnil tým, že obžalovanému bolo potrebné ukladať súhrnný trest, nakoľko súdený trestný čin spáchal skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp. zn. 0T/37/2018 z 1. mája 2018. Okresný súd dodal, že po spáchaní trestného činu mu bol doručený aj trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/20/2018, no medzi tým skutkom a týmito skutkami mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/100/2017, čiže medzi nimi nejde o súbeh a súhrnný trest sa neukladá (R 52/1971). Takisto trestnými rozkazmi Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/98/2018 a sp. zn. 21T/40/2018 došlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenia Okresným súdom Nitra sp. zn. 33T/20/2018 a sp. zn. 21T/100/2017, čiže tieto skutky

museli byť spáchané pred týmito rozhodnutiami, čím bol opäť pretrhnutý súbeh trestnej činnosti a ukladal sa samostatný trest. Nakoniec najnovšie odsúdenie Okresným súdom Nitra sp. zn. 1T/10/2019 bolo za skutok spáchaný 20.06.2018, čiže medzi ním a predmetnými skutkami došlo k doručeniu trestného rozkazu Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/20/2018.

Okresný súd v odôvodnení ďalej uviedol, že obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody za spáchanie dvoch prečinov v zákonnej sadzbe do 3 rokov, a to za trestný čin z nich najprísnejšie trestný, ktorým je prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona. U obžalovaného okresný súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval a dve priťažujúce okolnosti, že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby, v tomto prípade sa zvýšila na jeden rok.

Okresný súd poukázal na ust. § 42 odsek 2 Trestného zákona, podľa ktorého súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím, ktorým bol nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Okresnému súdu sa výmera trestu pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby javila ako dostatočná na dosiahnutie účelu trestu, preto obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Obžalovaného na výkon uloženého trestu okresný súd zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, naposledy vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/10/2016, prepustený dňa 14. júla 2017.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania. Obžalovaný po porade s obhajcom zahlásil voči rozsudku odvolanie, ktoré písomne odôvodnil jednak sám, ale aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu.

Obžalovaný vo vlastnoručne písanom odvolaní, abstrahujúc obsah jeho odvolania, v podstate namietal výšku uloženého trestu. Je to názoru, že trest uložený skorším rozhodnutím bol pre neho dostatočným, preto žiadal, aby bol napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušený a aby mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu za súčasného uloženia ochranného liečenia ústavnou formou.

V odvolaní, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Martina Hudáka, obžalovaný poukázal na svoje neskoršie odsúdenia na nepodmienečné tresty odňatia slobody v celkovej výmere 30 mesiacov a dodal, že podľa neho sú splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu aj vzhľadom na tieto odsúdenia. V konečnom návrhu žiadal upustiť od potrestania podľa § 44 Trestného zákona (?).

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného nevyjadril.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 5. júna 2020.

Za účelom prejednávania odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 25. augusta 2020. Na verejné zasadnutie sa dostavil prokurátor krajskej prokuratúry, poverená koncipientka obhajcu obžalovaného a formou eskorty bola zabezpečená účasť obžalovaného. Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí nedopíňal, lebo žiadne návrhy v tomto smere prednesené neboli. V konečnom návrhu prokurátor žiadal odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Advokátska koncipientka sa pridržala písomného odvolania a konečného návrhu v ňom uvedeného. Obžalovaný žiadal krajský súd o zhovievavosť. Dodal, že si je vedomý svojich chýb, má malého syna, o ktorého sa stará matka a on by chcel byť čím skôr pri ňom.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1, odsek 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých

výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 odsek 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, obžalovaný v odvolaní konaniu žiadne chyby nevytýkal a krajský súd vlastným prieskumom žiadne pochybenia nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd vykonal dokazovanie procesne správne a v rozsahu dostatočnom na rozhodnutie.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcía medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, okresný súd dospel k správne právnemu záveru, že obžalovanému je potrebné ukladať súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, keďže súdnej trestnej činnosti sa dopustil skôr, ako mu bol 1. mája 2018 doručený trestný rozkaz (s účinkami vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku) vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/37/2018, právoplatný a vykonateľný 1. mája 2018, ktorým bol odsúdený za skutok spáchaný 28. apríla 2018.

Pokiaľ ide o ďalšie odsúdenia obžalovaného, tak trestné činy súdené vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/10/2019 spáchal obžalovaný až po 1. máji 2018, preto tieto trestné činy predstavujú vo vzťahu k aktuálne súdnej trestnej činnosti recidívu.

Pokiaľ ide o trestné činy, za ktoré bol obžalovaný odsúdený v trestných veciach vedených na Okresnom súde Nitra sp. zn. 21T/100/2017 (skutky z 24.10.2015, 26.1.2016), sp. zn. 33T/22/2018 (skutok z 15.11.2017), sp. zn. 21T/40/2018 (skutok z 12.12.2017) a sp. zn. 6T/98/2018 (skutok z 21.2.2018), všetky tieto trestné činy spáchal obžalovaný skôr, ako mu bol 8. apríla 2018 doručený do vlastných rúk (s účinkami vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku) trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/100/2017 z 13. marca 2018, právoplatný 27. apríla 2018, za prvý z vyššie spomínaných trestných činov.

Z toho je evidentne zrejmé, že trestné činy spáchané obžalovaným po 18. apríli 2018 (t. j. aktuálne súdený trestný čin a trestný čin vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/37/2018) netvorí zbiehajúcu sa trestnú činnosť s vyššie citovanými odsúdeniami obžalovaného, preto sa vo vzťahu k nim súhrnný trest neukladá. V tomto smere boli odvolacie námietky obžalovaného nedôvodné.

Vzhľadom na to, že skorším trestným rozkazom bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, správne okresný súd v tomto konkrétnom prípade obžalovanému opäť ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže z ust. § 42 odsek 2 Trestného zákona *expresis verbis* vyplýva, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím. Uloženie iného druhu trestu tak ani neprichádzalo do úvahy.

Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného, okresný súd toto správne skúmal a správne u obžalovaného ustálil prevahu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi v pomere 2:1, v dôsledku čoho tiež správne modifikoval trestnú sadzbu najprísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov (prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona - pozn. súdu), zvýšením jej dolnej hranice o 1/3.

Pokiaľ ide o samotnú výšku uloženého trestu, obžalovanému bol v rámci modifikovanej trestnej sadzby trestu odňatia slobody v rozpätí od 1 roka až do 3 rokoch vymeraný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, teda blízko dolnej hranice. V situácii, keď obžalovaný bol pred spáchaním zbiehajúcich sa trestných činov vo veku 24 rokov už 10-krát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť, je uložený trest podľa názoru krajského súdu skôr mierny. Zároveň je ale trestom spravodlivým, ktorý zodpovedá potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie a bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu tak, ako ho má na mysli Trestný zákon. Zároveň takýto trest dostatočne vyjadri aj morálne odsúdenie obžalovaného.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní žiadal upustiť od uloženia súhrnného a ďalšieho trestu podľa § 44 Trestného zákona, k tomu krajský súd uvádza, že nie je možné upúšťať od uloženia súhrnného a súčasne aj ďalšieho trestu. Možné je buď jedno alebo druhé.

Z dôvodov vyššie uvedených bolo potrebné obžalovanému ukladať súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona. Alternatívou k tomu je jedine upustenie od uloženia súhrnného trestu. Avšak postup podľa § 44 Trestného zákona predpokladá, že súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona vtedy, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný.

V tomto prípade nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/37/2018 z 1. mája 2018, právoplatným a vykonateľným 1. mája 2018, nie je možné ani podľa názoru krajského súdu pokladať na ochranu spoločnosti a nápravu páchateľa za dostatočný, a to vzhľadom na osobu obžalovaného ako recidivistu, ďalej na charakter ním spáchanej zbiehajúcej sa trestnej činnosti ako aj fakt, že dolná hranica modifikovanej trestnej sadzby bola v jeho prípade až 1 rok.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, okresný súd správne obžalovaného zaradil podľa ust. § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu skutočne bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Z prezentovaných dôvodov krajský súd odvolanie obžalovaného na verejnom zasadnutí ako nedôvodné postupom podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.